Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
YVES BOT
esitatud 1. veebruaril 2017[1]

Liidetud kohtuasjad C-361/15 P ja C-405/15 P

Easy Sanitary Solutions BV (C-361/15 P),
Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (C-405/15 P)
versus

Group Nivelles NV

Apellatsioonkaebused – Määrus (EÜ) nr 6/2002 – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Duši sifooni kujutav ühenduse registreeritud disainilahendus – Varasem disainilahendus – Vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse ja eristatavuse hindamine – Kehtetuks tunnistamise taotlejal lasuv tõendamiskoormis – Varasema disainilahenduse reprodutseerimisega seotud nõuded – Määruse nr 6/2002 artikli 3 sõnastus ja ulatus – EUIPO pädevus tõendite kogumisel – Määruse nr 6/2002 artikli 63 lõige 1 – Üldkohtu teostatava õiguspärasuse kontrolli piirid – Määruse nr 6/2002 artikli 61 lõige 2 – Avalikul huvil põhinev väide

I. Sissejuhatus

1. Käesolevates kohtuasjades peab Euroopa Kohus täpsustama peamiste mõistete ja põhimõtete ulatust nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta[2] kohaldamisel.

2. Konkreetselt on Euroopa Kohtul vaja meelde tuletada selle määruse *ratio legis*'t ja seda, milline pädevus on Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) talitustel ühenduse registreeritud disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse läbivaatamisel.

3. Käesolev kohtuvaidlus sai alguse taotlusest, mille esitas I-Drain BVBA, nüüd Group Nivelles NV[3] äriühingule Easy Sanitary Solutions BV[4] kuuluva ja registreeringu kohaselt „duši sifooni" kujutava registreeritud disainilahenduse kehtetuks tunnistamiseks. EUIPO tühistamisosakonnale esitatud kehtetuks tunnistamise taotluse põhjenduseks väitis Group Nivelles, et sellel disainilahendusel puudub uudsus ja eristatavus, tuginedes sellele, et on olemas ja avalikkusele kättesaadavaks tehtud varasem disainilahendus. Raskused, millesse selle kehtetuks tunnistamise taotluse läbivaatamine takerdus, seonduvad vigadega, mida on teinud ühtaegu kehtetuks tunnistamise taotleja, kes jättis oma varasema disainilahenduse nõuetekohaselt reprodutseerimata, aga ka EUIPO tühistamisosakond ja kolmas apellatsioonikoda, kes ei osanud asjaomaseid disainilahendusi õigesti võrrelda.

1 Algkeel: prantsuse.

2 ELT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142. Seda määrust on muudetud nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1891/2006 (ELT 2006, L 386, lk 14).

3 I-Drain ühendati hiljem kontserniga Group Nivelles.

4 Edaspidi „ESS".

4. Üldkohus tühistas siis oma 13. mai 2015. aasta kohtuotsuses Group Nivelles *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Easy Sanitairy Solutions (Duši äravoolurenn) [5] EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 4. oktoobri 2012. aasta otsuse [6].

5. Oma apellatsioonkaebustes paluvad EUIPO ja ESS vastavalt see kohtuotsus tühistada ja osaliselt tühistada.

6. Käesolevas ettepanekus soovitan kõigepealt Euroopa Kohtul tõstatada omal algatusel küsimus Üldkohtul pädevuse puudumisest. Ma leian nimelt, et Üldkohus ületas ESS-i esitatud täiendava väite läbivaatamise raames määruse nr 6/2002 artikli 61 lõikest 2 tuleneva õiguspärasuse kontrolli piire, nii et vaidlustatud kohtuotsus tuleks minu arvates osaliselt tühistada.

7. Teiseks teen Euroopa Kohtule ettepaneku jätta kohtuasjas C-405/15 P rahuldamata EUIPO esitatud apellatsioonkaebus.

8. Kõigepealt esitan põhjused, miks minu arvates on Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 77–79, kus ta nõuab, et EUIPO rekonstrueeriks varasema disainilahenduse, kombineerides selle eri osi, mis on reprodutseeritud kehtetuks tunnistamise taotlusele lisatud eri kataloogide väljavõtetes, minu arvates tõepoolest rikkunud õigusnormi. Selgitan, et niisugune kohustus ei saa olla osa disainilahenduse uudsuse hindamisest selle määruse artikli 5 tähenduses ega kuuluda sellisena selle määruse artikli 63 lõikega 1 EUIPO talitustele antud pädevusse, kuna see eirab määruse nr 6/2002 artikli 3 sõnastust ja ulatust.

9. Seejärel esitan siiski ka põhjused, miks selle järeldusega ei kaasne vaidlustatud kohtuotsuse tühistamine.

10. Kolmandaks ja viimaseks teen Euroopa Kohtule ettepaneku ESS-i apellatsioonkaebus rahuldamata jätta.

II. Liidu õiguslik raamistik

A. Määrus nr 6/2002

11. Määruse nr 6/2002 artikli 3 lõike 1 punkti a kohaselt on „disainilahendus“ toote või selle osa välimus, mis tuleneb eelkõige toote enese ja/või selle kaunistuste joonte, piirjoonte, värvide, kuju, struktuuri ja/või materjali omadustest.

12. Selle määruse artikli 4 lõike 1 alusel on disainilahenduse ühenduse disainilahendusega kaitsmise tingimuseks selle disainilahenduse uudsus ja eristatavus.

13. Nimetatud sätte lõike 2 kohaselt loetakse disainilahendust, mida kasutatakse mitmeosalise toote koostisosaks oleval tootel või olevas tootes, uudseks ja eristatavaks vaid sel määral, kui need osad on pärast mitmeosalisse tootesse paigutamist selle tavapärase kasutuse käigus näha, ja kui need koostisosa näha olevad omadused vastavad uudsuse ja eristatavuse tunnustamise tingimustele.

14. Nimetatud määruse artikli 5 lõike 1 punkti b kohaselt loetakse ühenduse registreeritud disainilahendust uudseks, kui enne kuupäeva, mil esitati selle disainilahenduse registreerimise taotlus, millele kaitset taotletakse, või kui nõutakse prioriteeti, enne prioriteedikuupäeva, ei ole identset disainilahendust avalikkusele kättesaadavaks tehtud.

5 T-15/13, EU:T:2015:281, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“.

6 Asi R 2004/2010-3, mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust I-Drain ja ESS-i vahel.

15. Määruse nr 6/2002 artikli 5 lõikes 2 on peale selle täpsustatud, et disainilahendused loetakse identseks, kui nende omadused erinevad vaid ebaoluliste üksikasjade poolest.

16. Selle määruse artikli 6 lõike 1 punkti b järgi loetakse ühenduse registreeritud disainilahendus eristatavaks, kui vastava ala asjatundjale jääv üldmulje sellest erineb kõikidest nendest disainilahendustest jäävast üldmuljest, mis on avalikkusele kättesaadavaks tehtud enne registreerimistaotluse kuupäeva või, kui nõutakse prioriteeti, enne prioriteedikuupäeva.

17. Nimetatud määruse artikli 7 lõike 1 kohaselt loetakse sama määruse artikli 5 lõike 1 punkti b ja artikli 6 lõike 1 punkti b kohaldamisel disainilahendus avalikkusele kättesaadavaks tehtuks, kui see on pärast registreerimist või muul ajal avaldatud trükis, seda on esitatud näitusel, kasutatud kaubavahetuses või see on muul viisil avalikustatud enne selle disainilahenduse, millele kaitset taotletakse, avalikkusele esimest korda kättesaadavaks tegemise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui Euroopa Liidus tegutsevad asjaomase sektori ringkondadel ei olnud mõistlikult võimalik sellest tavapärase majandustegevuse käigus teada saada.

18. Määruse nr 6/2002 artikli 10 „Kaitse ulatus“ lõikes 1 on märgitud, et ühenduse disainilahendusega antav kaitse hõlmab kõiki disainilahendusi, mis jätavad asjatundjale ühesuguse üldmulje.

19. Selle määruse artikli 25 lõike 1 punkti b kohaselt võib ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistada, kui see ei vasta selle määruse artiklites 4–9 sätestatud tingimustele.

20. Nimetatud määruse VII jaotises „Kaebused“ on artikli 61 lõikes 2 täpsustatud, et „[Euroopa Kohtule] [kaebuse esitamise] aluseks võib olla pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, asutamislepingu, käesoleva määruse või nende rakendusnormide rikkumine või võimu kuritarvitamine“.

21. Määruse nr 6/2002 VIII jaotise „Menetlus ametis“ artikli 63 lõikes 1 on peale selle märgitud, et „[a]sju menetledes kontrollib amet fakte omal algatusel. Seevastu kehtetuks tunnistamisega seotud menetlustes piirdub amet kontrollimisel osaliste esitatud faktide, tõendite ja argumentidega ning esitatud nõudmistega“.

22. Selle määruse artikli 65 lõike 1 kohaselt võib EUIPO igas menetluses teha tõendite saamiseks menetlustoiminguid, milleks on eelkõige poolte ja tunnistajate ärakuulamine, teabe taotlemine ning dokumentide ja tõendite esitamine, või ka eksperdiarvamuse nõudmine.

B. Määrus nr 2245/2002

23. Lõpuks on komisjoni 21. oktoobri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2245/2002 määruse nr 6/2002 rakendamise kohta[7] artikli 28 lõike 1 punkti b) alapunktides v ja vi sätestatud:

„1. Ametile esitatav taotlus määruse [nr 6/2002] artikli 52 kohaseks kehtetuks tunnistamiseks sisaldab järgmisi andmeid:

[…]

b) aluste kohta, millele taotlus tugineb:

[…]

7 ELT 2002, L 341, lk 28; ELT eriväljaanne 13/31, lk 14, edaspidi „rakendusmäärus“.

v) kui kehtetuks tunnistamise aluseks on asjaolu, et registreeritud ühenduse disainilahendus ei vasta määruse [nr 6/2002] artiklis 5 või 6 osutatud nõuetele, viide eelmistele disainilahendustele ja nende reproduktsioonid, kui kõnealused varasemad disainilahendused võivad osutuda takistuseks registreeritud ühenduse disainilahenduse uudsusele või eristatavusele, ning dokumendid, mis tõendavad selliste varasemate disainilahenduste olemasolu;

vi) märge kõnealuste aluste toetuseks esitatud faktide, tõendite ja argumentide kohta;

[…]“

III. Kohtuvaidluse taust

24. ESS on 28. novembril 2003 esitatud taotluse alusel numbri 000107834-0025 all registreeritud ühenduse disainilahenduse (edaspidi „vaidlusalune disainilahendus“) omanik.

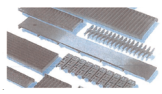
25. Vaidlusalune disainilahendus on kujutatud järgmiselt:

26. Registreeringu kohaselt kujutab see disainilahendus „duši sifooni (shower drain)“.

27. Hageja I-Drain esitas 3. septembril 2009 EUIPO-le määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b alusel vaidlusaluse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse. Kehtetuks tunnistamise taotluses väitis hageja, et vaidlusalune disainilahendus ei vasta määruse nr 6/2002 artiklites 4–9 sätestatud tingimustele, sest selle disainilahenduse osa, mis jääb tavapärase kasutamise käigus näha, nimelt ilma mulgustuseta katterest, ei ole uudne ega eristatav.

28. Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjenduseks ja selleks, et tõendada, et on olemas ja avalikkusele kättesaadavaks tehtud varasem identne disainilahendus, esitas hageja väljavõtted ettevõtja Blücher 1998. ja 2000. aasta tootekataloogidest,[8] kus on järgmine illustratsioon (edaspidi „varasem disainilahendus“):

29. 23. septembri 2010. aasta otsusega rahuldas EUIPO tühistamisosakond määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b alusel vaidlusaluse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse, leides, et vaidlusalune disainilahendus ei ole selle määruse artikli 5 tähenduses uudne.

30. Tühistamisosakond lähtus põhimõttest, et vaidlusaluse disainilahenduse ainus näha olev komponent pärast paigaldamist on selle katterest. Seepärast hindas ta, et see on identne siin eespool punktis 28 reprodutseeritud illustratsiooni keskel kujutatud restiga, ning ainult selle alusel rahuldas kehtetuks tunnistamise taotluse.

31. 15. oktoobril 2010 esitas ESS määruse nr 6/2002 artiklite 55–60 alusel tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.

8 Edaspidi „Blücheri kataloogid“.

32. Selles menetluses esitasid pooled oma väidete põhjenduseks uusi faktilisi asjaolusid ja tõendeid, mida EUIPO kolmas apellatsioonikoda lubas.

33. 4. oktoobril 2012. aasta otsusega tühistas kolmas apellatsioonikoda tühistamisosakonna otsuse (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

34. Vastupidiselt tühistamisosakonnale, leidis EUIPO kolmas apellatsioonikoda, et vaidlusalune disainilahendus koosneb mitte ainult ristkülikukujulisest katteplaadist, vaid ka duši sifooni külgmistest uuretest ja välisservadest. Seepärast võrdles ta seda varasema disainilahendusega, mis koosneb tema sõnul „lihtsast ristkülikukujulisest dušisifoonist [(*shower drain*)], millel on katteplaat ja selles olev ava“ [9].

35. Just selle alusel EUIPO kolmas apellatsioonikoda otsustaski, et vaidlusalune disainilahendus on määruse nr 6/2002 artikli 5 tähenduses uudne, sest see ei ole varasema disainilahendusega identne, kuna nendel kahel disainilahendusel on „kergesti tajutavad“ erinevused, mis ei ole „minimaalsed ja mida ei ole raske objektiivselt hinnata“ [10].

36. Seepärast saatis EUIPO kolmas apellatsioonikoda kohtuasja tühistamisosakonnale tagasi.

IV. Menetlus Üldkohtus

A. Poolte väited

37. Üldkohtu kantseleisse 7. jaanuaril 2013 esitatud hagiavalduses esitas Group Nivelles nõude vaidlusalune otsus tühistada.

38. Hagi põhjenduseks tugines Group Nivelles ainsale väitele, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda tegi vea vaidlusaluse disainilahenduse võrdlemisel varasema disainilahendusega, millele tema oli oma kehtetuks tunnistamise taotluse põhjenduseks tuginenud. Group Nivelles'i arvates järeldas EUIPO kolmas apellatsioonikoda selle vea tõttu ekslikult, et vaidlusalune disainilahendus on määruse nr 6/2002 artikli 5 tähenduses uudne. Selleks esitas Group Nivelles uue dokumendi, et tõendada, et vaidlusalune disainilahendus ei ole uudne. Hageja palus Üldkohtul ühtlasi vaidlusalust otsust muuta.

39. Kostja vastuses, mis esitati Üldkohtu kantseleisse 15. juulil 2013, palus ESS vaidlusalune otsus tühistada muul põhjusel kui need, millele tugines Group Nivelles tühistamishagis. Nimelt väitis ESS, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda ei olnud vaidlusaluse otsuse punktis 31 esiteks üldse võtnud arvesse tema argumente, millega taheti tõendada, et selle toote, milles kasutatakse varasemat disainilahendust, ette nähtud tööstuslik kasutusotstarve on vaidlusaluse disainilahenduse omast erinev, ja teiseks ei olnud ta oma otsust selles suhtes nõuetekohaselt põhjendanud [11]. ESS väitis järelikult, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda ei olnud varasemat disainilahendust õigesti identifitseerinud, mis mõjutas kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendatuse hindamist.

B. Vaidlustatud kohtuotsus

40. Vaidlustatud kohtuotsus koosneb kolmest osast.

9 Vaidlusaluse otsuse punkt 31.

10 Vaidlusaluse otsuse punkt 32.

11 ESS toetab põhiseisukohta, et Group Nivelles'i nimetatud varasem disainilahendus, sealhulgas see, mis on esitatud Blücheri kataloogides, ei sea kahtluse alla vaidlusaluse disainilahenduse uudsust ja eristatavust, kuna seda kasutati teistsugustel toodetel, nimelt tööstuses vedelike äravooluavades.

41. Esimeses osas, mis hõlmab selle kohtuotsuse punkte 15–35, analüüsis Üldkohus ESS-i ja EUIPO tõstatatud vastuvõetavuse küsimusi. Seda arutluskäiku käesolevates apellatsioonkaebustes vaidlustatud ei ole.

42. Nimetatud kohtuotsuse teises osas, mis koosneb punktidest 36–92, analüüsis Üldkohus Group Nivelles'i tühistamishagis esitatud kahte nõuet.

43. Esiteks nõustus Üldkohus (vaidlustatud kohtuotsuse punktides 36–88) Group Nivelles'i ainsa väitega.

44. Kõigepealt otsustas Üldkohus selle kohtuotsuse punktides 59–70, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda tegi tõepoolest vea oma hinnangus vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse kohta, kui ta võrdles selle kõiki nähtavaid tunnuseid varasema disainilahenduse üheainsa elemendiga, ning ei teinud seega vaidlusaluses otsuses õigeid järeldusi veast, mille ta oli tuvastanud tühistamisosakonna otsuses. Seda arutluskäiku käesolevates apellatsioonkaebustes kahtluse alla seatud ei ole.

45. Üldkohus analüüsis seejärel nimetatud kohtuotsuse punktides 71–86 EUIPO ja ESS-i erinevaid argumente, et kontrollida, kas nendes seatakse see hinnang kahtluse alla. Siis lükkas ta kõik need argumendid tagasi ja siis panigi Üldkohus EUIPO-le uue kohustuse, mille viimane oma apellatsioonkaebuses vaidlustab. Selle analüüsi lõpus nõustus Üldkohus Group Nivelles'i kaebuses esitatud ainsa väitega ja rahuldas tema esitatud tühistamisnõude.

46. Teiseks (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 89–92) jättis Üldkohus rahuldamata Group Nivelles'i nõude muuta vaidlusalust otsust, otsustades, et ta ei saa EUIPO talituste asemel ja eest täielikult analüüsida vaidlusaluse disainilahenduse uudsust.

47. Selle kohtuotsuse kolmandas ja viimases osas, mis hõlmab punkte 93–139, analüüsis Üldkohus ESS-i esitatud täiendavat väidet, et on rikutud põhjendamiskohustust.

48. Olles tuvastanud nimetatud kohtuotsuse punktis 100, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda oli oma otsust piisavalt põhjendanud, asus Üldkohus nimetatud kohtuotsuse punktides 102–133 analüüsima, kas selle toote identifitseerimine, milles kasutati varasemat disainilahendust, millele oli kehtetuks tunnistamise taotluse põhjenduseks tuginetud, on vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse või eristatavuse hindamisel asjassepuutuv kriteerium. Selle analüüsi tulemusel leidis Üldkohus, et see kriteerium on vaidlusaluse disainilahenduse eristatavuse hindamisel tõepoolest asjassepuutuv. Seejärel otsustas ta, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda oli ekslikult nimetanud kehtetuks tunnistamise taotlusele lisatud reproduktsiooni keskel kujutatud toote „duši sifooniks", ning rahuldas seega ESS-i tühistamisnõude.

49. Seega nõustus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses nii Group Nivelles'i ainsa väitega kui ka ESS-i täiendava väitega ja tühistas selle tulemusel vaidlusaluse otsuse. Seevastu jättis Üldkohus rahuldamata Group Nivelles'i taotluse seda otsust muuta.

V. Poolte nõuded ja menetlus Euroopa Kohtus

50. Oma apellatsioonkaebusega kohtuasjas C-405/15 P palub EUIPO Euroopa Kohtul vaidlustatud kohtuotsus tühistada ja mõista tema kohtukulud välja Group Nivelles'ilt ja ESS-ilt.

51. ESS palub Euroopa Kohtul apellatsioonkaebus rahuldada EUIPO kahe esimese väite osas ja mõista EUIPO kohtukulud välja Group Nivelles'ilt. Ta palub samuti Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus EUIPO kolmanda väite osas rahuldamata ja mõista ESS-i kohtukulud selle väite osas välja EUIPO-lt.

52. Group Nivelles omakorda palub Euroopa Kohtul see apellatsioonkaebus rahuldamata jätta ja mõista tema kohtukulud välja EUIPO-lt.

53. Ühendkuningriik, kellel lubati Euroopa Kohtu presidendi 20. jaanuari 2016. aasta otsusega EUIPO nõuete toetuseks menetlusse astuda, palub Euroopa Kohtul vaidlustatud kohtuotsus tühistada ning nõustub kandma ise oma kohtukulud.

54. Oma apellatsioonkaebusega kohtuasjas C-361/15 P palub ESS Euroopa Kohtul vaidlustatud kohtuotsus osaliselt tühistada ja mõista esimese astme kohtukulud välja kohtuvaidluse kaotanud poolelt.

55. EUIPO ja Group Nivelles paluvad Euroopa Kohtul see apellatsioonkaebus rahuldamata jätta ja mõista nende kummagi kohtukulud välja apellandilt.

56. Euroopa Kohtu presidendi 8. juuni 2016. aasta otsusega kohtuasjad C-361/15 P ja C-405/15 P liideti suuliseks menetlemiseks ja kohtuotsuse tegemiseks.

VI. Sissejuhatavad märkused

57. Käesolevate apellatsioonkaebuste raames teen Euroopa Kohtule ettepaneku käsitleda omal algatusel väidet, mis on minu arvates avalikul huvil põhinev väide, ja mis rajaneb sellele, et Üldkohus eiras õiguspärasuse kontrolli piire, mis tulenevad määruse nr 6/2002 artikli 61 lõikest 2.

58. Nimelt näib mulle põhjustel, mille ma esitan, et Üldkohus ületas oma pädevust, mis tal vaidlusaluse otsuse õiguspärasuse kontrolli raames on.

59. Pädevusnormide rikkumine on oluliste vorminõuete rikkumine ja seda tuleb sellisena pidada avalikul huvil põhinevaks väiteks, mida kohus peab kontrollima omal algatusel[12]. Nende normide eesmärk on nimelt tagada liidu õiguskorra põhiväärtus, s.o institutsioonide tasakaal, millest on inspireeritud EUIPO ja Üldkohtu vahel pädevuse jagunemise põhimõte, mida seadusandja on väljendanud määruse nr 6/2002 artiklis 61. Peale selle on need normid ilmselgelt kehtestatud üldsuse huvides.

60. Euroopa Kohus, kelle ülesanne on tagada õiguse järgimine, on seega kohustatud tagama, et Üldkohus ei ületaks talle esitatud tühistamishagi lahendamisel pädevust, mille seadusandja on talle andnud EUIPO apellatsioonikodade otsuste peale esitatavate kaebuste raames.

61. Pealegi on Euroopa Kohus oma praktikas korduvalt kinnitanud, et vaidlusaluse akti vastuvõtja pädevuse puudumine on avaliku huviga seonduv küsimus, mille peab sellisel kujul tõstatama liidu kohus omal algatusel, isegi kui ükski pooltest ei palu tal seda teha[13].

62. Käesoleval juhul olgu öeldud, et pooltel paluti esitada selles küsimuses oma seisukohad.

63. Seepärast ei takista minu arvates miski Euroopa Kohtul kontrollida omal algatusel seda väidet, mida mina pean avalikul huvil põhinevaks.

12 Küsimuse vaidlustatud akti autori pädevuse puudumisest peab kohtupraktika kohaselt esitama ühenduse kohus omal algatusel. Vt selle kohta kohtuotsused, 10.5.1960, Saksamaa *vs*. Ülemamet (19/58, EU:C:1960:19, lk 488), 30.9.1982, Amylum *vs*. nõukogu (108/81, EU:C:1982:322, punkt 28), 13.7.2000, Salzgitter *vs*. komisjon (C-210/98 P, EU:C:2000:397, punktid 56 ja 57), 27.2.1992, BASF jt *vs*. komisjon (T-79/89, T-84/89–T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 ja T-104/89, EU:T:1992:26, punkt 31); 24.9.1996, Marx Esser ja del Amo Martinez *vs*. parlament (T-182/94, EU:T:1996:130, punkt 44), 28.1.2003, Laboratoires Servier *vs*. komisjon (T-147/00, EU:T:2003:17, punkt 45), ja 21.9.2005, Kadi *vs*. nõukogu ja komisjon (T-315/01, EU:T:2005:332, punkt 61).

13 Kohtuotsus, 13.7.2000, Salzgitter *vs*. komisjon (C-210/98 P, EU:C:2000:397, punkt 56 ja seal viidatud kohtupraktika), ja kohtumäärus, 13.4.2011, Planet *vs*. komisjon (T-320/09, EU:T:2011:172, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

VII. Avalikul huvil põhinev väide, et Üldkohus eiras ESS-i esitatud täiendava väite analüüsimisel õiguspärasuse kontrolli piire

64. Määruse nr 6/2002 artikli 61 lõike 2 kohaselt võib EUIPO apellatsioonikodade otsuste peale esitada Üldkohtule kaebuse asutamislepingu, selle määruse või nende rakendusnormide rikkumise alusel.

65. Kohtupraktika kohaselt tuleneb sellest sättest, et Üldkohus võib hagi esemeks oleva otsuse tühistada või seda muuta üksnes juhul, kui selle vastuvõtmise hetkel kehtis selle suhtes üks määruse artikli 61 lõikes 2 nimetatud tühistamis- või muutmisalustest [14]. Järelikult ei anna Üldkohtu õigus muuta vaidlustatud otsust talle pädevust asendada EUIPO apellatsioonikoja põhjendus enda omaga ega ka viia läbi hindamist, mille kohta apellatsioonikoda ei ole veel seisukohta võtnud [15].

66. Ent ESS-i esitatud täiendava väite analüüsimisel ja konkreetselt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 112–133 kontrollis Üldkohus, kas kasutusviis, milleks on mõeldud toode, milles kasutatakse varasemat disainilahendust, millele kehtetuks tunnistamise taotluse põhjenduseks tugineti, on tõepoolest asjassepuutuv tegur vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse või eristatavuse hindamiseks, aspektist, mida EUIPO kolmas apellatsioonikoda ei olnud vaidlusaluses otsuses käsitlenud.

67. Käesolevas kohtuasjas olid pooled küll aga selle küsimuse üle vaielnud EUIPO talitustes [16]. Tühistamisosakond oli oma otsuse punktis 20 selle argumendi tagasi lükanud, selgitades, et otstarve, milleks on mõeldud toode, milles kasutatakse varasemat disainilahendust, ei ole asjassepuutuv tegur kõnealuste disainilahenduste võrdlemiseks, sest tegu ei ole toote välimusega seotud teguriga.

68. Peale selle oli ESS Üldkohtus taas kord kaitsnud põhiseisukohta, et selle toote tööstuslik otstarve, milles kasutatakse varasemat disainilahendust, mõjutab kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendatuse hindamist [17].

69. Ometi, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 111 sõnaselgelt märkis, ei võtnud EUIPO kolmas apellatsioonikoda „poolte tõstatatud küsimustes [vaidlusaluses] otsuses seisukohta“.

70. Analüüsides määruse nr 6/2002 artikleid 5–7 EUIPO kolmandas apellatsioonikojas arutatavate argumentide ja esitatud tõendite seisukohast selle koja asemel ja eest, muutis Üldkohus järelikult vaidlusalust otsust, tuvastamata enne, et selle otsuse puhul esineb üks määruse nr 6/2002 artikli 61 lõikes 2 sätestatud tühistamisalustest ja konkreetselt, et selles on tehtud põhjendamisviga.

71. Üldkohtu hinnang on selles aspektis väga vastuoluline.

72. Nimelt heitis ESS EUIPO kolmandale apellatsioonikojale ette just nimelt seda, et viimane ei olnud oma otsust põhjendanud ega olnud võtnud arvesse tema argumente selle toote otstarbe, milles kasutatakse varasemat disainilahendust, asjassepuutuvuse kohta vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse hindamisel, mistõttu on see otsus arusaamatu [18].

73. Ent Üldkohus lükkas väite vaidlusaluse otsuse põhjenduse puudumise kohta kindlalt tagasi, otsustades vaidlustatud kohtuotsuse punktis 100, et vaidlusalune otsus „on selles osas piisavalt põhjendatud, kuna selle punktis 31 on märgitud, et tegemist on „dušisifooniga““.

14 Vt analoogia alusel kohtuotsus, 5.7.2011, Edwin *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-263/09 P, EU:C:2011:452, punkt 71).

15 Kohtuotsus, 5.7.2011, Edwin *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-263/09 P, EU:C:2011:452, punkt 72).

16 Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 104–111.

17 Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 93–96 ja 101.

18 Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 93 ja 96.

74. Ometi on Üldkohus selle kohtuotsuse järgnevates punktides, s.o punktides 101–133 üksikasjalikult analüüsinud mitte ainult selle teguri asjassepuutuvust menetluse käigus poolte esitatud argumentide ja tõendite seisukohast ja seega EUIPO kolmanda apellatsioonikoja asemel ja tema eest, vaid on teinud ka järelduse selle asjassepuutuvuse kohta vaidlusaluse disainilahenduse eristatavuse hindamisel.

75. See vastuolu Üldkohtu analüüsis tuleneb vaieldamatult vaidlusaluse otsuse ebapiisavast põhjendatusest, mida Üldkohus iseenesest veaks ei lugenud.

76. Minu arvates oleks Üldkohus pidanud piirduma vaidlusaluse otsuse põhjendamisvea tuvastamisega ja mitte seadma kahtluse alla seda, kuidas EUIPO kolmas apellatsioonikoda hindas argumente, mille üle pooled selles kojas vaidlesid [19].

77. Üldkohtu ülesanne on nimelt tagada, et EUIPO apellatsioonikodade tehtud otsused on põhjendatud vastavalt määruse nr 6/2002 artiklile 62, sest põhjendamiskohustus on oluline vorminõue, nagu Üldkohus väga õigesti märgib vaidlustatud kohtuotsuse punktis 98. Euroopa Kohtul viimase kontrolliastmena peab seega olema võimalik saada teada, millise hinnangu EUIPO apellatsioonikoda andis poolte esitatud argumentidele, ja võimalikud põhjendused, mis õigustavad nende tagasilükkamist.

78. Kuigi käesolevas kohtuasjas on jõutud kolmandasse ja viimasesse kaebeastmesse [20], tuleb tõdeda, et ei ole ikka veel teada põhjused, mille pärast lükkas EUIPO kolmas apellatsioonikoda tagasi poolte argumendid küsimuses, kas selle toote, milles kasutatakse varasemat disainilahendust, otstarve on disainilahenduse uudsuse hindamisel asjassepuutuv.

79. Vaidlusaluse otsuse sõnastuse ebatäpsust arvestades ei saanud Üldkohus seega niisugust analüüsi läbi viia, seda otsust põhjenduse puudumise tõttu enne tühistamata.

80. Kuna Üldkohus viis EUIPO kolmanda apellatsioonikoja asemel ja tema eest punktides 112–133 osutatud analüüsi, siis läks ta minu arvates kaugemale EUIPO apellatsioonikodade otsuste õiguspärasuse kontrollimisest, nagu see on ette nähtud määruse nr 6/2002 artikli 61 lõikes 2, ületades sel viisil oma pädevuse piire ESS-i poolt esitatud täiendava väite analüüsimisel.

81. Seepärast olen seisukohal, et vaidlustatud kohtuotsus tuleb osaliselt tühistada, kuna Üldkohus hindas selle kohtuotsuse punktides 112–133, kas selle toote identifitseerimine, milles kasutatakse varasemat disainilahendust, on vaidlustatud disainilahenduse uudsuse või eristatavuse hindamiseks asjassepuutuv tegur [21].

82. Nendel asjaoludel teen Euroopa Kohtule ettepaneku jätta EUIPO apellatsioonkaebuse (C-405/15 P) kolmas väide, nagu ka ESS-i apellatsioonkaebuse (C-361/15 P) esimene väide läbi vaatamata, sest need on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 112–133 osutatud Üldkohtu hinnangu vastu.

VIII. EUIPO apellatsioonkaebus kohtuasjas C-405/15 P

83. EUIPO esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks kolm väidet.

19 Üldkohus võttis selle hoiaku samuti Group Nivelles'i muutmisnõude analüüsimisel (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 91).

20 Tühistamisosakonna otsuse peale esitati kõigepealt kaebus EUIPO kolmandale apellatsioonikojale, mille otsus vaidlustati Üldkohtus, kelle kohtuotsuse peale on nüüd esitatud apellatsioonkaebus.

21 Oma praktikas on Euroopa Kohus sedastanud, et Üldkohtu kohtuliku kontrolli ulatus tööstusdisainilahendusi käsitlevate EUIPO apellatsioonikoja otsuse suhtes piirdub ilmsete hindamisvigade kontrollimisega siis, kui apellatsioonikojal tuleb anda väga tehnilisi hinnangud, mille tõttu on õigustatud talle hindamisruumi jätmine (kohtuotsus, 18.10.2012, Neuman ja Galdeano del Sel/Baena Grup (C-101/11 P ja C-102/11 P, EU:C:2012:641, punktid 41 ja 42 ning seal viidatud kohtupraktika)).

84. Esimese väite kohaselt on Üldkohus rikkunud määruse nr 6/2002 artikli 63 lõiget 1, ja selles väites tõstatatakse registreeritud disainilahenduse kehtetuks tunnistamise menetluses tõendamiskoormise ja tõendite kogumise küsimus.

85. Teise väite kohaselt on aga Üldkohus rikkunud määruse nr 6/2002 artiklit 5 koostoimes selle määruse artikli 25 lõike 1 punktiga b, ja milles EUIPO kritiseerib Üldkohtu antud hinnanguid vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse kontrollimise viiside kohta.

86. Kuigi nende kahe väite põhjenduseks esitatud EUIPO argumendid põhinevad eri õigusnormidel, on need teineteisega haakuvad ja on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide kohta, mida tuleb lugeda ja tõlgendada koos. Seepärast analüüsin ma neid kahte esimest väidet koos.

87. Viimase kolmanda väite kohaselt on rikutud määruse nr 6/2002 artikleid 6 ja 7 koostoimes selle määruse artikli 25 lõike 1 punktiga b, ja milles EUIPO vaidlustab seekord Üldkohtu arutluskäigu selle kohta, kas vaidlusaluse disainilahenduse eristatavuse hindamisel on asjakohane identifitseerida toode, milles kasutatakse varasemat disainilahendust või millesse see on integreeritud.

88. Kuna see väide on esitatud põhjenduste vastu, mille ma soovitan oma ettepanekus tühistada põhjusel, et Üldkohus ületas kohtuliku kontrolli piire, teen Euroopa Kohtule ettepaneku see läbi vaatamata jätta.

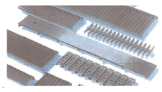
A. Esimene väide määruse nr 6/2002 artikli 63 lõike 1 rikkumise kohta ja teine väide, et Üldkohus on rikkunud selle määruse artiklit 5, mis käsitleb ühenduse disainilahenduse uudsust, koostoimes nimetatud määruse artikli 25 lõike 1 punktiga b

89. Enne kui alustan nende väidete analüüsimist, pean oluliseks märkida, et käesolev Euroopa Kohtu menetluses olev vaidlus algas varasema disainilahenduse, mis esitati kehtetuks tunnistamise taotluse põhjenduseks, ebaõigesti identifitseerimisest, kuna Group Nivelles[22] ei esitanud EUIPO talitustele ühtegi pilti, millel oleks kujutatud ettevõtja Blücher pakutavat vedelike äravooluseadet kui tervikut.

90. Seega on oluline meeles pidada, mis tingimustel ja kuidas EUIPO talitused vaidlusaluse disainilahenduse uudsust hindasid.

22 Nagu nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 68 ja 76, mida EUIPO ei vaidlusta, esitas ESS oma seisukohtades tühistamisosakonnale selle seadme täieliku pildi. Group Nivelles esitas selle pildi Üldkohtule alles hagiavalduse lisas, kes tunnistas selle dokumendi põhjendatult vastuvõetamatuks (vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 21–24).

91. Hageja esitas oma kehtetuks tunnistamise taotluses tõepoolest pildi disainilahenduse osast, mis tema arvates on tavapärase kasutuse käigus nähtav, nimelt katteplaadist, mis on Blücheri kataloogides kujutatud järgmiselt:

92. Tühistamisosakond leidis, et vaidlusaluse disainilahenduse ainus näha olev element pärast selle paigaldamist on selle katteplaat, mis on kujutatud järgmiselt:

93. Ta otsustas, et see on identne varasemas disainilahenduses kujutatud katteplaadiga, ja rahuldas selle alusel I-Drain BVBA esitatud kehtetuks tunnistamise taotluse.

94. EUIPO kolmas apellatsioonikoda aga leidis, et vaidlusaluses disainilahenduses kujutatud duši sifoonil jäävad pärast paigaldamist näha veel teised osad. Seega võrdles ta vaidlustatud disainilahendust, mis koosneb ristkülikukujulisest katteplaadist, aga ka äravoolu uuretest ja sifooni välisservadest, ainult katteplaadiga, mis on kujutatud varasemas disainilahenduses, järeldades selle põhjal, et need ei ole identsed, ja tühistas tühistamisosakonna otsuse.

95. Siis esitas Group Nivelles Üldkohtule hagiavalduse lisas A.9 (lisa lk 76) uue dokumendi, millel on kujutatud niisuguse vedelike äravooluseadme täielik pilt, nagu seda pakub ettevõtja Blücher. Selle dokumendi tunnistas Üldkohus põhjendatult vastuvõetamatuks.

96. Seepeale väitis EUIPO Üldkohtule esitatud seisukohtades, et Group Nivelles ei tõendanud, et on olemas vaidlusalusest disainilahendusest varasem disainilahendus, millel on kõik esimesega identsed omadused.

97. Seda argumenti analüüsides otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 77–79 järgmist:

„77 Igal juhul tuleb […] juhul, kui disainilahendus koosneb mitmest koostisosast, leida, et see on tehtud määruse nr 6/2002 artikli 5 lõike 1 tähenduses avalikkusele kättesaadavaks, kui kõik koostisosad on tehtud avalikkusele kättesaadavaks ning on selgesti märgitud, et need koostisosad on mõeldud olema omavahel kombinatsioonis, et moodustada teatav toode, mis võimaldab nii selle disainilahenduse kuju ja omadusi kindlaks teha.

78 Teisisõnu ei saa väita, et disainilahendus on määruse nr 6/2002 artikli 5 tähenduses uudne, kui see koosneb üksnes juba avalikkusele kättesaadavaks tehtud disainilahenduste kombinatsioonist ning nende kohta on juba märgitud, et need on mõeldud koos kasutamiseks.

79 Käesoleval juhul tähendab see, et kuna […] nimetatud põhjustel nähtub Blücheri kataloogidest selgesti, et […] illustratsiooni keskel kujutatud katte[plaat] on mõeldud selleks, et seda kombineerida äriühingu Blücher pakutavate ja samuti neis kataloogides esitatud äravooluavade ja sifoonidega selleks, et need moodustaksid tervikliku vedelike äravooluseadme, siis pidi [EUIPO] vaidlus[aluse] disainilahenduse uudsuse hindamiseks seda [võrdlema] eelkõige kõnealusest katte[plaadist] koosneva vedelike äravoolusüsteemiga, kombineerituna muude äriühingu Blücher pakutavate vedelike äravooluseadme osadega, seda hoolimata asjaolust, et sellise kombinatsiooni kohta kõnealustes kataloogides kujutis puudus“.

98. Oma esimese väite põhjenduseks väidab EUIPO, et kui Üldkohus nõudis, et ta rekonstrueeriks varasema disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotlusele lisatud eri kataloogide väljavõtete põhjal, siis rikkus ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79 määruse nr 6/2002 artikli 63 lõiget 1 ja konkreetselt neid põhimõtteid, millest tuleb registreeritud disainilahenduse kehtetuks tunnistamise menetluses juhinduda tõendamiskoormise ja tõendite kogumise suhtes.

99. Oma teise väite põhjenduseks väidab EUIPO, et kohustades teda kombineerima disainilahenduse üldsusele eraldi kättesaadavaks tehtud eri komponente, rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 77 ja 78 määruse nr 6/2002 artiklis 5 ette nähtud reegleid, millest tuleb juhinduda ühenduse disainilahenduse uudsuse hindamisel.

100. Neid väiteid tuleb analüüsida koos, sest need mõlemad tõstatavad küsimuse selle kohustuse õiguspärasusest määruse nr 6/2002 sisuliste ja menetluslike sätete seisukohast.

101. Kuigi esimese väitega seatakse kahtluse alla vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79 Üldkohtu järgitud arutluskäik ja teise väitega omakorda vaidlustatakse selle kohtuotsuse punktides 77 ja 78 Üldkohtu antud hinnangud, tuleb neid punkte analüüsida koos.

102. Õigupoolest tuleb vaidlustatud kohtuotsuse punkte 78 ja 79 mõista ja tõlgendada, lähtudes selle kohtuotsuse punktis 77 Üldkohtu poolt mainitud põhimõttest. See nähtub väga selgelt ühelt poolt väljendusest „teisisõnu“, mida kasutab Üldkohus nimetatud kohtuotsuse punkti 78 sissejuhatuses, ja teiselt poolt sõnadest „käesoleval juhul tähendab see“, mida Üldkohus kasutab vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79, tehes seega sel juhul järelduse põhimõttest, mille ta enne välja tõi.

1. Poolte argumendid

a) Esimene väide

103. EUIPO vaidlustab sisuliselt viisi, kuidas Üldkohus käsitles tõendeid, mille hageja oli esitanud kehtetuks tunnistamise taotluse põhjenduseks, ja järeldusi, mille Üldkohus tegi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79 EUIPO kohustuste kohta kehtetuks tunnistamise taotleja esitatud tõendite hindamisel.

104. EUIPO väidab, et Üldkohus rikkus määruse nr 6/2002 artikli 63 lõiget 1, kui ta otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 74 ja 79, et varasem disainilahendus, millele tugineti kehtetuks tunnistamise taotluse põhjenduseks, koosneb mitte ainult katteplaadist, mis on varasema disainilahenduse osa, vaid vedelike äravooluseadmest kui tervikust.

105. Sel viisil asus Üldkohus EUIPO arvates kehtetuks tunnistamise taotleja asemele, tehes kindlaks, milline Blücheri kataloogides kujutatud varasematest disainilahendustest on asjassepuutuv kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendatuse hindamisel.

106. Seda tehes Üldkohus aga EUIPO arvates eiras ühelt poolt EUIPO-l kehtetuks tunnistamise taotluse läbivaatamisel olevat pädevust, mis on ette nähtud määruse nr 6/2002 artikli 63 lõikes 1, ja teiselt poolt kehtetuks tunnistamise taotleja kohustusi, mis on ette nähtud rakendusmääruse artikli 28 lõike 1 punkti b alapunktides v ja vi juhuks, kui viimane soovib tõendada, et on olemas identne või sarnase üldmulje jättev varasem disainilahendus.

107. EUIPO väidab, et viimati nimetatud õigusnormi, aga ka põhimõtete alusel, mille sedastas Euroopa Kohus 19. juuni 2014. aasta kohtuotsuse Karen Millen Fashions[23] punktis 25, on kehtetuks tunnistamise taotleja kohustatud oma esitatud tõendites täpselt identifitseerima, millised on algatatud kehtetuks tunnistamise menetluse jaoks asjassepuutuvad varasemad disainilahendused. Seega ei ole Üldkohtu ülesanne asuda tõendite kogumisel kehtetuks tunnistamise taotleja asemele.

108. Esiteks ei tohiks ta oma otsust teha tõendi põhjal, mida ei ole esitanud kumbki pool, või varasema disainilahenduse põhjal, millele kehtetuks tunnistamise taotleja ei ole otseselt tuginenud, nagu see EUIPO arvates on käesolevas asjas.

109. Teiseks ei ole EUIPO arvates Üldkohtu ülesanne välja selgitada, milline varasem disainilahendus kõikidest hageja esitatud dokumentides kujutatutest võiks olla asjakohane, sest niisugune hoiak tähendaks ühe poole soosimist teise arvelt ja kaitseõiguste rikkumist.

110. Kolmandaks leiab EUIPO, et isegi kui kehtetuks tunnistamise taotleja esitatud dokumentides on kujutatud vaidlusaluse disainilahendusega identne disainilahendus, ei tohi Üldkohus omal algatusel teha otsust selle varasema disainilahenduse põhjal, kui taotleja tugines oma argumentides teistele disainilahendustele.

111. Käesoleval juhul ei tulene EUIPO arvates kehtetuks tunnistamise taotlusest ega samal ajal EUIPO tühistamisosakonnale ja kolmandale apellatsioonikojale esitatud Group Nivelles'i seisukohtadest, et see ettevõtja on nimetanud ja viidanud rakendusmääruse artikli 28 lõike 1 punkti b alapunkti v tähenduses selgelt terviklikule vedelike äravooluseadmele kui varasemale disainilahendusele, millele ta oma kehtetuks tunnistamise taotluses tugines. Tühistamisosakond piirdus tema sõnul seega vaidlusaluse disainilahenduse ja varasema disainilahenduse võrdleval analüüsimisel ainult katteplaadiga, võtmata arvesse muid omadusi, mida EUIPO kolmas apellatsioonikoda pidas tema sõnul hiljem selle võrdluse jaoks asjakohasteks, nagu äravooluava kuju ja külgmised uurded.

112. EUIPO märgib, et Group Nivelles pidas vedelike äravooluseadet kui tervikut silmas alles Üldkohtule hagi esitamise staadiumis, seega hiljem. Järelikult oleks Üldkohus pidanud arvestama, et seda tehes muutis hageja selle kohtu kodukorra artikli 135 lõike 4 tähenduses EUIPO apellatsioonikojas algatatud vaidluse eset.

113. ESS ühineb oma vastuses EUIPO argumentidega.

114. Group Nivelles seevastu leiab, et EUIPO analüüsib asjakohaseid faktilisi asjaolusid ebaõigesti, ja teeb Euroopa Kohtule ettepaneku see väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

b) Teine väide

115. EUIPO esitab selle teise väite põhjenduseks kaks argumenti.

116. EUIPO esimese argumendi kohaselt on Üldkohtu arutluskäik vaidlustatud kohtuotsuse punktides 77 ja 78 vastuolus määruse nr 6/2002 artikliga 5, kuna sellega pannakse talle kohustus kombineerida disainilahenduse eri komponente, mis on avalikkusele kättesaadavaks tehtud eraldi, nagu käesoleval juhul katteplaat ja äravooluava, mis on avaldatud sama kataloogi eri lehekülgedel.

23 C-345/13, EU:C:2014:2013.

117. EUIPO viitab taas kord 19. juuni 2014. aasta kohtuotsusele Karen Millen Fashions,[24] milles Euroopa Kohus tema arvates kinnitab määruse nr 6/2002 artikli 6 kohta, mis käsitleb disainilahenduse eristatavuse kontrollimist, et disainilahendust ei tule võrrelda „mitte varasemate disainilahenduste spetsiifiliste elementide või osade kogumi[ga], vaid eristatavate[…] ja konkreetsete[…] varasemate[…] disainilahenduste[ga]“. Niisugune hinnang peaks analoogia alusel kehtima ka disainilahenduse uudsuse kontrollimise puhul selle määruse artikli 5 tähenduses.

118. Asjaolu, et disainilahenduse eri komponendid, mis tehakse avalikkusele kättesaadavaks eraldi, on mõeldud kasutamiseks koos, seda järeldust ei muuda. Nende eri komponentide kokkupanemine võimaldaks tegelikult välja tuua disainilahenduse välimuse, kuid see oleks oletuslik või igatahes väga umbkaudne. Ent nii õiguskindlus, millele on õigus vaidlusaluse disainilahenduse omanikul, kui ka kahe disainilahenduse „identsuse“ mõiste, mis tuleneb määruse nr 6/2002 artiklist 5, välistavad EUIPO arvates võrdleva analüüsi oletuste või umbkaudsete hinnangute põhjal.

119. EUIPO teise argumendi kohaselt põhineb Üldkohtu analüüs faktiliste asjaolude moonutamisel.

120. Nimelt ei saa nende illustratsioonide, millest lähtub Üldkohus, nimelt Group Nivelles'i esitatud Blücheri kataloogides avalikkusele kättesaadavaks tehtud katteplaadi ning äravooluava ja äravoolusüsteemi piltide võrdlemisel kindlaks teha varasema disainilahenduse kuju ja omadusi.

121. ESS leiab, et see teine väide tuleks tunnistada põhjendatuks.

122. Group Nivelles on omakorda seisukohal, et see teine väide tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata, arvestades nimelt asjaolu, et EUIPO mõistab ja tõlgendab 19. juuni 2014. aasta kohtuotsust Karen Millen Fashions[25] ekslikult ning hindab faktilisi asjaolusid ebaõigesti.

2. Analüüs

123. Põhjustel, mille ma järgnevalt esitan, olen ma seisukohal, et Üldkohus rikkus tõepoolest vaidlustatud kohtuotsuse punktides 77–79 õigusnormi.

124. Nimelt ei või Üldkohus minu arvates nõuda, et hinnangu andmiseks peavad EUIPO talitused rekonstrueerima varasema disainilahenduse eri kataloogide väljavõtete põhjal, mis on lisatud kehtetuks tunnistamise taotlusele, sest niisugune kohustus on minu arvates vastuolus määruse nr 6/2002 artikli 3 sõnastuse ja ulatusega ning ei või seega olla ette nähtud disainilahenduse uudsuse hindamisel selle määruse artikli 5 tähenduses ega kuuluda sellisena EUIPO talitustele nimetatud määruse artikli 63 lõikega 1 antud pädevusse.

125. Määruse nr 6/2002 artikli 63 lõike 1 kohaselt piirdub kontroll, mida EUIPO talitused kehtetuks tunnistamise taotluse raames teostavad, menetlusosaliste esitatud argumentide ja nõuetega.

24 C-345/13, EU:C:2014:2013, punkt 26.

25 C-345/13, EU:C:2014:2013. Vt eelkõige kohtuotsus, 19.4.2012, Artegodan *vs.* komisjon (C-221/10 P, EU:C:2012:216, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika).

126. Selle sätte kohaselt ei võta EUIPO arvesse muid varasemaid disainilahendusi kui need, mida taotleja sõnaselgelt nimetab [26]. Seega on EUIPO seisukohal, et tema kohus ei ole oletuste ja tuletuste kaudu kindlaks määrata, milline taotleja dokumentaalsetes tõendites kujutatud varasematest disainilahendustest võib olla asjassepuutuv, kui taotleja ei esita selle kohta muid täpsustusi [27].

127. Tuleb silmas pidada, et kehtetuks tunnistamise taotluse raames ning määruse nr 6/2002 artikli 52 lõike 2 [28] ja rakendusmääruse artikli 28 lõike 1 punkti b kohaselt tuleb varasema identse või sarnase üldmulje jätva disainilahenduse olemasolu ja avalikkusele kättesaadavaks tegemist tõendada ennekõike menetlusosalisel, kes on disainilahenduse registreerimise vastu.

128. Kehtetuks tunnistamise menetluses peab seega varasema disainilahenduse omanik tõendama esiteks, et see disainilahendus on vaidlusaluse disainilahendusega identne või jätab sellega sarnase üldmulje, ja teiseks, et see on avalikkusele kättesaadavaks tehtud.

129. Tõendite valik on vaba ja taotleja omal äranägemisel [29].

130. Rakendusmääruse artikli 28 lõike 1 punkti b) alapunktid v ja vi nõuavad ainult, et kui kehtetuks tunnistamise taotluse aluseks on vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse puudumine, siis peab taotluses olema märgitud viide varasematele disainilahendustele ja nende reproduktsioonid, dokumendid, mis tõendavad selliste varasemate disainilahenduste olemasolu, ja lõpuks taotluse toetuseks esitatud faktid, tõendid ja argumendid.

131. Kehtetuks tunnistamise taotluse esitamise vormis võib olla ette nähtud selleks spetsiaalne jagu [30].

132. Rakendusmääruse artikli 30 lõike 1 kohaselt on need andmed nõutavad ja nende esitamata jätmise korral on taotlus vastuvõetamatu, ent EUIPO talitustel on siiski võimalus teha taotlejale enne ettepanek leitud puudused kõrvaldada.

133. Rakendusmääruses ja EUIPO suunistes [31] ei ole muid täpsustusi tõendite kohta, mis tuleb kehtetuks tunnistamise taotlejal esitada, et tõendada, et avalikkusele on kättesaadavaks tehtud varasem disainilahendus, mis on vaidlusaluse disainilahendusega identne või jätab samasuguse üldmulje [32].

26 Vt EUIPO *Registreeritud ühenduse disainilahenduste kontrollimise suunised – Disainilahenduste kehtetuks tunnistamise taotluste läbivaatamine [mitteametlik tõlge]*, 23. märts 2016, punkt 5.5.1.6, lk 34, viies lõik, kättesaadavad EUIPO veebisaidil aadressil: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP_2_2016/examination_of_design_invalidity_applications_fr.pdf. Edaspidi „EUIPO suunised".

27 Nii keeldus tühistamisosakond oma 4. oktoobri 2006. aasta otsuses numbriga 000320809-0001 registreeritud ja radiaatorit kujutava ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse kohta arvesse võtmast mitmesuguseid kataloogis kujutatud radiaatorite disainilahendusi, sest taotleja ei täpsustanud, millist paljudest kujutatud disainilahendustest tuli pidada varasemaks disainilahenduseks (punkt 10).

28 Selle sätte kohaselt tuleb taotlust põhjendada.

29 Vt selle kohta kohtuotsus, 9.3.2012, Coverpla *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Heinz-Glas (Väike pudel) (T-450/08, ei avaldata, EU:T:2012:117, punktid 21–25). Üldkohus kinnitas seda käsitlusviisi oma hiljutistes kohtuotsustes, nimelt kohtuotsused, 7.11.2013, Budziewska *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Puma (Hüpikkaslane) (T-666/11, ei avaldata, EU:T:2013:584, punkt 24), 15.10.2015, Promarc Technics *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – PIS (Uksedetail) (T-251/14, ei avaldata, EU:T:2015:780, punkt 31), ja 14.7.2016, Thun 1794 *vs*. EUIPO – Adekor (Dekoratiivsed graafilised sümbolid) (T-420/15, ei avaldata, EU:T:2016:410, punktid 26 ja 27). EUIPO suunistes on see kohtupraktika üle võetud punktis 5.5.1.6, lk 34, teine lõik.

30 Vt vorm „Registreeritud ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotlus", kättesaadav EUIPO veebisaidil aadressil: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/forms_filings/all_downloadable_forms/invalidity_rcd_fr.pdf ja selgitavad märkused selle vormi kohta, eriti punktid 2.6 ja 3, lk 4 ja 5.

31 Vt EUIPO suunised, punkt 3.9.2, lk 12, esimene ja teine lõik.

32 Üldkohus jõudis samasugusele järeldusele kaubamärgiõiguse raames kohtuotsuses, 20.4.2005, Atomic Austria *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) (T-318/03, EU:T:2005:136, punkt 39), nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) artikli 76 lõike 1 ja komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189), eeskirja 16 lõike 2 tõlgendamise kohta, mille normatiivne sisu vastab sisuliselt määruse nr 6/2002 artikli 63 lõike 1 ja rakendusmääruse artikli 28 lõike 1 punkti b omale.

134. Käesolevas kohtuasjas ei ole vaidlust selle üle, et kehtetuks tunnistamise taotleja ei identifitseerinud nõuetekohaselt varasemat disainilahendust tervikuna ei kehtetuks tunnistamise taotluses ega EUIPO talituste menetluses. Ta reprodutseeris nimelt ainult disainilahenduse selle osa, mida ta pidas tavapärase kasutuse käigus näha olevaks, nimelt katteplaadi.

135. Kas niisugusel juhul võib Üldkohus nõuda, et EUIPO apellatsioonikoda kõrvaldaks selle puuduse, rekonstrueerides hinnangu andmiseks varasema disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotlusele lisatud eri Blücheri kataloogide väljavõtete põhjal ja „seda hoolimata asjaolust, et sellise kombinatsiooni kohta [esitatud tõendites] kujutis puudu[b]“ [33]?

136. Minu vastus on eitav.

137. Esiteks eirab niisugune kohustus määruse nr 6/2002 artikli 3 sõnastust ja ulatust koostoimes rakendusmääruse artikli 28 lõike 1 punkti b alapunktiga v.

138. Määruse nr 6/2002 artikli 3 kohaselt on disainilahendus määratletud kui „toote või selle osa *välimus*, mis tuleneb eelkõige toote enese ja/või selle *kaunistuste joonte, piirjoonte, värvide, kuju, struktuuri* ja/või *materjali* omadustest“ [34].

139. See säte väljendab seega põhimõtet, et õigus disainilahendusele on siiski omandiõigus toote „*välimusele*“, mida tuleb eristada patendiõigusest, mis on omandiõigus leiutisele.

140. Tuleb silmas pidada, et disainilahendusel on esteetiline funktsioon, et selle eesmärk on kaunistada eset, millel seda kasutatakse, anda sellele eristatav ja äratuntav välimus, väljanägemine, mis on sellele tootele eriomane joonte, piirjoonte, kuju või erilise kujunduse poolest [35].

141. Määruse nr 6/2002 artiklis 3 antud täpsustused viitavad seega silmaga tajutavatele elementidele [36].

142. Nõudes rakendusmääruse artikli 28 lõike 1 punkti b alapunktis v, et peab olema „viide eelmistele disainilahendustele ja nende reproduktsioonid“, nõuab seadusandja, et kehtetuks tunnistamise taotleja reprodutseeriks täpse, eristatava, konkreetse ja tuvastatava disainilahenduse, kui korrata 19. juuni 2014. aasta kohtuotsuse Karen Millen Fashions [37] punktis 25 kasutatud väljendust. Selles kohtuotsuses, mis käsitleb määruse nr 6/2002 artikli 6 tõlgendamist, Euroopa Kohus nimelt leidis, et võrdlus, mida eeldab disainilahenduse eristatavuse hindamine, ei saa põhineda „mitte varasemate disainilahenduste spetsiifiliste elementide või osade kogumi[l], vaid eristatavate[l] ja konkreetsete[l] varasemate[l] disainilahenduste[l]“ [38].

143. Need nõuded on peamise tähtsusega kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendatuse hindamisel.

144. Varasema disainilahenduse reprodutseerimine peab nimelt võimaldama kindlaks määrata varasema taotletud õiguse ulatuse ja samuti nende õiguste ulatuse, millele vaidlusaluse disainilahenduse omanik saab õiguspäraselt tugineda.

33 Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 79.

34 Kohtujuristi kursiiv.

35 Vt Greffe, F., ja Greffe, P., *Traité des dessins et modèles*, 9. trükk, LexisNexis, Paris, 2014, punktid 87 ja 88, lk 40.

36 Vt Raynard, J., Py, E., ja Tréfigny, P., *Droit de la propriété industrielle*, 5. trükk, LexisNexis, Paris, 2016, punkt 525, lk 304.

37 C-345/13, EU:C:2014:2013. Selles punktis otsustas Euroopa Kohus, et „disainilahenduse eristatavuse hindamisel [määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses] tuleb aluseks võtta üks või mitu konkreetset disainilahendust, mis on kõikide varem avalikkusele kättesaadavaks tehtud disainilahenduste hulgas eristatavad, konkreetsed ja tuvastatavad“.

38 Kohtuotsus, 19.6.2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013, punkt 26).

145. Nende õiguste ulatus määratakse kindlaks lähtuvalt kehtetuks tunnistamise taotluses reprodutseeritud disainilahendusest ja mitte selle juures olevast kirjeldusest või pildi all olevast tekstist, mis on fakultatiivne ja ilma igasuguse juriidilise väärtuseta, erinevalt patendinõuetest. Disainilahenduse kaitse puudutab disainilahendust sellisena, nagu see on reprodutseeritud, ja pildi all olev tekst on seega vaid täiendav selgitus [39]. Järelikult peab piisama varasema disainilahenduse reproduktsioonist endast.

146. Peale selle peab see reproduktsioon võimaldama kostjal täpselt kindlaks teha, millised on varasema disainilahenduse kaunistus- või esteetilised omadused, mida ta on väidetavalt imiteerinud, ja järelikult seista sisuliselt oma disainilahenduse originaalsuse eest.

147. Lõpuks peab see reproduktsioon võimaldama EUIPO talitustel varasemat disainilahendust täpselt ja kindlalt identifitseerida, et vastavalt määruse nr 6/2002 artiklitele 5–7 hinnata vaidlusaluse disainilahenduse uudsust ja eristatavust ning sellest lähtuvalt asjaomaseid disainilahendusi omavahel võrrelda. Selleks et kontrollida, kas vaidlusalune disainilahendus ei ole tõepoolest uudne ega eristatav, on ilmselgelt vaja, et kasutada saaks täpset ja konkreetset varasemat disainilahendust.

148. Nende eesmärkide täitmiseks on seega peamise tähtsusega, et oleks varasema disainilahenduse pilt, sest see tuleneb selle eseme olemusest endast, mille kaitse on määrusega nr 6/2002 ette nähtud, ja põhjusest, mille jaoks sellele kaitse antakse.

149. See pilt peab võimaldama tajuda selle toote välimust, milles disainilahendust kasutatakse, selle joonte, piirjoonte, värvi, kuju, tekstuuri või ka kaunistuse või materjalide poolest lõpliku ja äratuntava tervikuna, nagu on ette nähtud selle määruse artiklis 3.

150. Õigus disainilahendusele ei ole seega mõeldud kaitsma ideed või disainilahendust, mis on teostusele lähedane või mis saadakse rekonstruktsiooni tulemusel, sest niisugustel juhtudel ei suudaks keegi tajuda toote välimust selle lõpliku ja äratuntava tervikuna, mis on talle eriomane. See on ka põhjus, mille pärast võib nimetatud määruse artikli 4 kohaselt kaitsta ainult disainilahenduste näha olevaid omadusi.

151. See välistab järelikult igasugused katsed rekonstrueerida varasemat disainilahendust, pealegi kui esitatud tõendites ei ole ühtegi niisuguse kombinatsiooni pilti.

152. Niisugune rekonstrueerimine sisaldab tegelikult puudusi, sest see tähendab paratamatult umbkaudseid hinnanguid, mis on vastuolus mitte ainult määruse nr 6/2002 artikli 3 sõnastusega, vaid ka disainilahenduse uudsuse hindamise nõuetega selle määruse artikli 5 tähenduses.

153. Käesolevates kohtuasjades näiteks nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 64 ja 65, mida pooled ei ole vaidlustanud, et illustratsioonidel, mille hageja esitas oma kehtetuks tunnistamise taotluse lisas, on kujutatud eri kuju ja suurusega eri tüüpi katteplaadid, mida saab tervikliku vedelike äravooluseadme moodustamiseks kombineerida äravooluavade ja sifoonidega.

154. Kuidas aga võrrelda disainilahendusi, mida kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendatuse kontrollimine eeldab, kui toote välimus ja konkreetselt selle joonte, piirjoonte, värvi ja kuju omadused ei ole selgelt äratuntavad ja identifitseeritavad?

155. Niisuguse rekonstrueerimise tulemuseks, mida EUIPO peaks Üldkohtu hinnangul tegema, oleksid minu arvates disainilahendused, mille erinevused ei oleks ilmtingimata väikesed.

39 Vt Passa, J., *Droit de la propriété industrielle*, *Tome 1*: Marques et autres signes distinctifs, dessins et modèles, Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence, Paris, 2006, punkt 752, lk 710.

156. Niisugune rekonstrueerimine ei võimaldaks seega tagada kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendatuse nõuetekohast kontrollimist, sest see ei võimaldaks tajuda toote välimust määruse nr 6/2002 artikli 3 tähenduses ja seega asjaomaseid disainilahendusi nõuetekohaselt võrrelda, mida nõuab nimetatud määruse artikkel 5.

157. Kui Üldkohus otsustas 9. märtsi 2012. aasta kohtuotsuses Coverpla *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Heinz-Glas (Flacon)[40], et varasema disainilahenduse avalikkusele kättesaadavaks tegemist ei saa tõendada tõenäosuste või eeldustega, vaid see peab põhinema konkreetsetel ja objektiivsetel asjaoludel, mis tõendavad, et varasem disainilahendus on tõepoolest turul avalikkusele kättesaadavaks tehtud[41], siis sama põhimõte peab *a fortiori* kehtima ka selle disainilahenduse reprodutseerimise suhtes.

158. Selle kohta on EUIPO suunistes täpsustatud, et kui kehtetuks tunnistamise taotlusele lisatud reproduktsioon ei võimalda kujutada varasemat disainilahendust nõuetekohaselt, muutes nii võimatuks igasuguse võrdlemise vaidlusaluse disainilahendusega, siis ei ole see avalikkusele kättesaadavaks tegemine määruse nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 tähenduses[42].

159. Põhimõte, mille toob Üldkohus välja vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79, on tegelikult inspireeritud rohkem leiutise patendiõigusest kui disainilahenduste õigusest,[43] sest selle käsitlusviisi kohaselt võiks ainuõiguse anda ka sellisele vedelike äravoolusüsteemile, mis võib olla mitmesuguse välimusega.

160. See aga on vastuolus määruse nr 6/2002 artikli 3 sisu ja ulatusega.

161. Seepärast ei saa kohustus, mille seab Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79 ja mis põhineb tema kaalutlustel selle kohtuotsuse punktides 77 ja 78, olla ette nähtud kontrolli raames, mida peavad EUIPO talitused nimetatud määruse artikli 5 ja artikli 63 lõike 1 alusel tegema.

162. See aga ei tähenda, et EUIPO talitused peaksid niisugusel juhul nagu käesolevas asjas, kus kehtetuks tunnistamise taotleja on reprodutseerinud ainult disainilahenduse selle osa, mida ta peab tavapärase kasutuse käigus näha olevaks, jääma passiivseks.

163. Nimelt on määruse nr 6/2002 artikli 65 lõikes 1, mis käsitleb tõendite kogumist „[*EUIPO-s] toimuvate menetluste puhul*“[44] ette nähtud mitteammendav loetelu tõendite kogumise meetmeid[45].

164. Vaatamata selle määruse artikli 63 lõikes 1 osutatud piirangutele võivad EUIPO talitused seega kehtetuks tunnistamise taotluse raames asja uurida ja selliselt ära kuulata pooli või tunnistajaid, nõuda teavet või dokumentide ja tõendite esitamist või ka nõuda ekspertiisi.

40 T-450/08, ei avaldata, EU:T:2012:117, vt eelkõige punktid 21–25.

41 Vt selle kohtuotsuse punkt 24 ja EUIPO suuniste punkt 5.5.1.6, lk 34, kolmas lõik. Vt analoogia alusel kohtuotsus, 7.6.2005, Lidl Stiftung *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – REWE-Zentral (Salvita) (T-303/03, EU:T:2005:200, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Vt EUIPO suunised, punkt 5.5.6.1, lk 34, kuues lõik. Selles suhtes pakub huvi viide EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 10. märtsi 2008. aasta otsusele asjas R 586/2007-3, „Barbecues“, ja eriti järgmistele punktidele:
„23. Teine vastuväide puudutab grilli Cinders pilti, nii nagu see on (identselt) esitatud kahes ajakirjas ja Cinders Barbecues reklaamibrošüürides […].
24. Sellel pildil on grill, mille küpsetuspind on täielikult lihaga kaetud, kuid sellest hoolimata eristas tühistamisosakond „nelja eraldi grillivälja“. Pilt on ülemäärase suurendamise tulemusel hägustunud, *nii et grilli täpne väliskuju ei ole hõlpsasti nähtav*, kuid sellest hoolimata märkas tühistamisosakond „iseloomuliku kujuga servaplaate“ (enamat täpsustamata). *Apellatsioonikoda ei ole veendunud, et see pilt, mis on ainus tõend avalikkusele kättesaadavaks tegemise kohta, toetab neid järeldusi või veel enam annab võimaluse usaldusväärseks võrdluseks vaidlusaluse disainilahendusega, selleks et hinnata üldmuljet, mis jääb asjatundjast tarbijale.*.
[…]26. *Järelikult ei kujuta see pilt, mis varasemat disainilahendust nõuetekohaselt ei esita ja seega ei võimalda vaidlusaluse disainilahendusega mis tahes võrdlust, avalikkusele kättesaadavaks tegemist määruse nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 tähenduses.*“ (kohtujuristi kursiiv).

43 Patenditaotlusele lisatud kirjeldus sisaldab nimelt leiutise kirjeldust, nagu seda on iseloomustatud patendinõudluses, võimalike jooniste kirjeldust, leiutise vähemalt ühe teostusviisi üksikasjalikku kirjeldust koos näidetega, teavet leiutise võimaliku tööstusliku rakendamise kohta.

44 Kohtujuristi kursiiv.

45 Samamoodi nagu kaubamärgiõiguses määruse nr 40/94 artikli 76 lõikes 1.

165. Nii nähtub käesolevates kohtuasjades vaidlustatud kohtuotsuse punktist 68, mida pooled ei ole vaidlustanud, et ESS esitas oma seisukohtade lisas tühistamisosakonnale disainilahenduse reproduktsiooni, millel on kujutatud ettevõtja Blücher pakutav vedelike äravooluseade tervikuna. See dokument oli mõeldud selleks, et näidata selle vedelike äravooluseadme tööstuslikku kasutust.

166. EUIPO talituste käsutuses oli seega nimetatud ettevõtja pakutava vedelike äravooluseadme kui terviku reproduktsioon.

167. Asja uurimise raames ja arvestades, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda:

– oli jõudnud järeldusele, et tühistamisosakond eksis, kui ta võrdles ainult vaidlusaluses disainilahenduses kasutatavat katteplaati ainult hageja reprodutseeritud katteplaadiga, ning

– oli seepärast lähtunud võrdlemisel sellest, et vaidlusalune disainilahendus koosneb katteplaadist, aga ka duši sifooni külgmistest uuretest ja selle välisservadest,

– oli tal – nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79 õigesti märkis – Group Nivelles'i esitatud Blücheri kataloogide väljavõtteid arvestades lihtne mõista, et selle äriühingu reprodutseeritud katteplaat oli mõeldud kasutamiseks kombinatsioonis äravooluavade ja sifoonidega samamoodi, nagu seda on vaidlusaluses disainilahenduses reprodutseeritud katteplaat.

168. Seepärast oli EUIPO kolmandal apellatsioonikojal võimalik:

– kas nõuda, et Group Nivelles esitaks täiendavaid varasema disainilahenduse reproduktsioone selle vedelike äravooluseadmesse integreeritud kujul. See äriühing oli muide pakkunud EUIPO kolmandale apellatsioonikojale, et ta esitab lisatud dokumentides tootenäidiseid, mis erinevad juba esitatud näidistest, kui koda peaks korraldama ärakuulamise. Selle kohta otsustas apellatsioonikoda, et suuline menetlus ei ole tarvilik, kuna ta leidis, et tema käsutuses on kõik otsuse tegemiseks vajalikud andmed [46];

– või lähtuda ESS-i esitatud disainilahenduse reproduktsioonist, millel on kujutatud ettevõtja Blücher pakutava vedelike äravooluseade tervikuna, ja vajaduse korral algatada uuesti arutelu, et tagada kehtetuks tunnistamise menetlusosaliste kaitseõiguste järgimine ja õiglane menetlus.

169. Ma ei arva, et nende toimingutega oleks EUIPO ületanud talle määruse nr 6/2002 artikli 63 lõike 1 raames antud pädevuse piire.

170. Käesoleva menetluse raames EUIPO kolmas apellatsioonikoda otse vastupidi ei kõhelnud kasutamast talle selle määruse artikli 63 lõikega 2 antud otsustusõigust, analüüsides kõiki menetlusosaliste esitatud fakte, tõendeid ja täiendavaid argumente, ja isegi neid, mis esitati hilinenult, ning tegi seda selleks, et täiendada nende poolt kehtetuks tunnistamise menetluses juba esitatud fakte ja tõendeid [47].

171. Peale selle kuuluvad need meetmed täielikult nimetatud määruse artikli 65 lõikes 1 osutatud tõendite kogumise meetmete hulka.

46 Vaidlusaluse otsuse punktid 18–24.

47 Vt vaidlusaluse otsuse punktid 20–24.

172. Selles suhtes tuleb märkida, et kohtupraktikas tõlgendatakse EUIPO pädevust reguleerivaid norme väga dünaamiliselt. Viitan eelkõige sellele, kuidas Üldkohus on tõlgendanud määruse nr 40/94 artikleid 74 ja 76. Need kaks sätet, mis reguleerivad EUIPO pädevust ELi kaubamärgile vastulause esitamise taotluse lahendamisel, on sõnastatud sama moodi kui sätted, mis reguleerivad EUIPO pädevust ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse lahendamisel.

173. Nii otsustas Üldkohus 20. aprilli 2005. aasta kohtuotsuses Atomic Austria *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)[48] ühenduse kaubamärgi registreerimisele esitatud vastulause menetluse kohta, et EUIPO ei saa siiski jätta esitatud faktidele ja tõenditele lõplikku hinnangut andmata, väites, et vastulause esitaja peab talle omal algatusel esitama üksikasjaliku teabe ja tõendid oma vastulause põhjenduseks[49]. Asjaolu, et EUIPO kontrolli faktiline alus on piiratud, ja dispositiivsuse põhimõte, mille kohaselt kuulub kohtumenetluses initsiatiiv pooltele, kes määravad selle sisu, ei välistanud seega EUIPO võimalust võtta lisaks Group Nivelles'i poolt sõnaselgelt esitatud faktilistele asjaoludele arvesse kõiki menetlusosaliste esitatud andmeid.

174. Neid asjaolusid arvestades, ja kuigi on kahetsusväärne, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda ei võtnud tõendite kogumise meetmeid, mis on nõutavad selleks, et tema käsutuses oleks olnud ettevõtja Blücher pakutava vedelike äravooluseadme kui terviku reproduktsioon, ei ole ikkagi – vastupidi sellele, mida otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79 – EUIPO ülesanne kõrvaldada see puudus, rekonstrueerides enda hinnangu andmiseks varasema disainilahenduse eri Blücheri kataloogide väljavõtete põhjal, mis lisati kehtetuks tunnistamise taotlusele.

175. Neid kaalutlusi arvestades olen seisukohal, et kuna Üldkohus nõudis, et EUIPO rekonstrueeriks oma hinnangu andmiseks varasema disainilahenduse eri Blücheri kataloogide väljavõtete põhjal, mis olid lisatud kehtetuks tunnistamise taotlusele, ja selle hindamise raames seadis kahtluse alla väidetava varasema disainilahenduse, mis esitati kehtetuks tunnistamise taotluse põhjenduseks, pildi enda käsutuses omamise olulisuse, siis rikkus ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 77–79 õigusnormi.

176. Seda järeldust arvestades ei ole minu arvates vaja analüüsida EUIPO teise väite põhjenduseks esitatud argumenti, et on moonutatud faktilisi asjaolusid.

177. Kuigi Üldkohtu arutluskäigus on rikutud liidu õigust, arvan ma sellegipoolest, et see järeldus ei too kaasa vaidlustatud kohtuotsuse täies ulatuses tühistamist.

178. Nimelt on Üldkohtu järeldusel vaidlusaluse otsuse õiguspärasuse kohta teised õiguspärased alused, mis on esimese võimalusena ja iseseisvalt esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 60–70[50].

179. Vaidlustatud kohtuotsuse resolutsioon põhinebki just nendel põhjustel, mida pooled ei ole pealegi vaidlustanud.

180. Nii otsustas Üldkohus selle kohtuotsuse punktides 60 ja 61 põhjendatult, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda oli tõepoolest teinud vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse hindamisel vea, kuna ta võrdles selle disainilahenduse kõiki näha olevaid omadusi varasema disainilahenduse ainult ühe elemendiga, mistõttu ta ei teinud seega vaidlusaluses otsuses õigeid järeldusi veast, mille ta oli tühistamisosakonna puhul tuvastanud.

48 T-318/03, EU:T:2005:136.

49 Vt selle kohtuotsuse punkt 38.

50 Vt analoogia alusel kohtuotsus, 10.7.2014, Nikolaou *vs.* kontrollikoda (C-220/13 P, EU:C:2014:2057, punkt 38).

181. Sellisel juhul on täiesti õige, nagu otsustas Üldkohus nimetatud kohtuotsuse punktis 62, et „vaidlus[aluse] disainilahenduse uudsuse hindamisel [tuli] omavahel võrrelda pärast viimase paigaldamist näha olevaid omadusi ning pärast varasema disainilahenduse paigaldamist näha olevaid omadusi, mille hulka kuulub ka eelnimetatud katte[plaat]“.

182. Samuti otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 62 põhjendatult, et „[EUIPOs] poolte esitatud asjaolude uurimise tulemusel [*sai*] *teha üksnes [selle] järelduse*, et [kehtetuks tunnistamise taotlusele lisatud] illustratsiooni keskel esitatud katte[plaat] on vedelike äravooluseadme üksnes üks osa“ [51]. EUIPO talitustele menetlusosaliste poolt esitatud tõendite analüüs, mille esitas Üldkohus selle kohtuotsuse punktides 63–69, on veenev ja ma jagan täielikult Üldkohtu seisukohta, et neid tõendeid arvestades EUIPO võis vaid tuvastada, et kehtetuks tunnistamise taotleja oli oma kehtetuks tunnistamise taotluses reprodutseerinud ainult osa vaatlusalusest vedelike äravooluseadmest.

183. Juba ainuüksi nende põhjenduste alusel saab kinnitada Üldkohtu järeldust, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda tegi tõepoolest vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse hindamisel vea, mis õigustab vaidlusaluse otsuse tühistamist.

184. Nagu nimetatud kohtuotsuse punktidest 71 ja 86 väga selgelt nähtub, on need põhjendused sõltumatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 72–85 vastuseks EUIPO ja ESS-i argumentidele esitatud Üldkohtu kaalutlustest ja eelkõige tema arutluskäigust nimetatud kohtuotsuse punktides 77–79 [52].

185. Nendel asjaoludel, isegi kui EUIPO esitatud kahe väite analüüs näitas, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi, ei too see järeldus minu arvates kaasa vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist.

B. Kolmas väide, et rikutud on määruse nr 6/2002 artikleid 6 ja 7 koostoimes selle määruse artikli 25 lõike 1 punktiga b

186. Nagu ma käesoleva ettepaneku punktis 88 tõdesin, ei ole kolmandat väidet vaja analüüsida, sest see väide on suunatud põhjenduste vastu, mille kohta teen ettepaneku need tühistada selle tõttu, et Üldkohus ületas kohtuliku kontrolli piire.

187. Kõiki neid kaalutlusi arvestades meenutan, et väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et kui Üldkohtu otsuse põhjenduste juures on tegemist liidu õiguse rikkumisega, kuid otsuse resolutsioon on muude õiguslike asjaoludega põhjendatud, tuleb apellatsioonkaebus jätta rahuldamata [53].

188. Seepärast teen Euroopa Kohtule ettepaneku EUIPO apellatsioonkaebus rahuldamata jätta ja Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

IX. ESS-i apellatsioonkaebus kohtuasjas C-361/15 P

189. ESS esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks kaks väidet.

190. Esimese väitega kritiseerib ESS Üldkohtu analüüsi küsimuses, kas vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse ja eristatavuse hindamisel omab tähtsust see, mis otstarbeks on mõeldud toode, milles kasutatakse varasemat disainilahendust. See esimene väide koosneb kolmest osast, mille kaudu ESS vaidlustab vaidlustatud kohtuotsuse punktides 115–123 ja 133 olevad Üldkohtu kaalutlused määruse nr 6/2002 artiklite 5 ja 6 ning artikli 7 lõike 1, artiklite 10 ja 19 ning artikli 36 lõike 6 seisukohast.

51 Kohtujuristi kursiiv.

52 Vt selle punkti kohta käesoleva ettepaneku punkt 45.

53 Vt eelkõige kohtuotsus, 19.4.2012, Artegodan *vs.* komisjon (C-221/10 P, EU:C:2012:216, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika).

191. Teise väite kohaselt on rikutud selle määruse artiklit 61, kuna ESS väitel ületas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 137 kohtuliku kontrolli piire.

A. Esimene väide, et Üldkohus rikkus määruse nr 6/2002 artikleid 5 ja 6 ning artikli 7 lõiget 1 ja artikleid 10 ja 19 ning artikli 36 lõiget 6

192. Selle esimese väitega seatakse kahtluse alla Üldkohtu hinnang, mis jääb minu arvates tema õiguspärasuse kontrolli piiridest välja.

193. Põhjustel, mille ma esitasin käesoleva ettepaneku punktides 64–82, ei ole seda väidet seega vaja analüüsida.

B. Teine väide, et Üldkohus eiras oma õiguspärasuse kontrolli piire

1. Poolte argumendid

194. Teise väite kohaselt on ESS seisukohal, et kuna Üldkohus kinnitas vaidlustatud kohtuotsuse punkti 137 viimases lauses, et „vastupidi sellele, mida näib eeldavat menetlusse astuja, [ei tähenda asjaolu, et katteplaadid sobivad tööstuslikuks kasutuseks, seda] et neid ei saa kasutada ka muudes kohtades, muu hulgas [duširuumis], kus [need] peavad tavaliselt [taluma] väiksemaid koormusi“, siis ületas selle õiguspärasuse kontrolli piire, mida ta võib määruse nr 6/2002 artikli 61 kohaselt teostada.

195. ESS leiab nimelt, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda ei otsustanud kandevõime klasside üle, mis on esitatud Blücheri kataloogides (või nende tähenduse üle), ega nende asjassepuutuvuse üle vaidlusaluse disainilahenduse uudsuse või eristatavuse hindamisel. ESS lisab, et vaidlustatud kohtuotsuse punkti 137 viimane lause ei olnud järeldusele jõudmiseks tarvilik.

196. Group Nivelles ja EUIPO on seisukohal, et teine väide tuleb tunnistada põhjendamatuks, sest Üldkohus ei andnud hinnangut EUIPO kolmanda apellatsioonikoja asemel.

2. Analüüs

197. Teen Euroopa Kohtule ettepaneku see väide kohe alguses tulemusetuna tagasi lükata.

198. Kõigepealt tuleb meelde tuletada, et Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 138, et EUIPO kolmas apellatsioonikoda määratles kehtetuks tunnistamise taotlusele lisatud illustratsiooni keskel kujutatud katteplaadi ekslikult kui „duši sifooni“, kuna „mitte miski toimikus“ ei näita, et see katteplaat on mõeldud üksnes või peamiselt kasutamiseks duši sifooni osana.

199. Nagu vaidlustatud kohtuotsuse punktis 138 kasutatud sõnastusest selgelt nähtub, põhineb see järeldus EUIPO talitustele esitatud tõenditele antud hinnangul, mis on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 135–137. Selle kohtuotsuse punkti 137 viimane lause on siiski erinev, nagu näitab määrsõna „siiski“ kasutamine, kuna Üldkohus ei analüüsi mingilgi määral Blücheri kataloogide sisu, vaid annab ülearuse hinnangu.

200. See hinnang ei anna mingil juhul alust järeldusele, mille teeb Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 138, mis nähtub muide sõnaselgelt selles punktis kasutatud väljendusest „[o]n tõsiasi, et […]“, ja mida tunnistab lisaks sõnaselgelt ESS, kui ta rõhutab, et see hinnang ei olnud „tarvilik“ [54].

54 Vt apellatsioonkaebuse punkt 57.

201. See teine väide, et Üldkohus ületas õiguspärasuse kontrolli piire, tuleb seega tagasi lükata.

202. Kõiki esitatud põhjendusi arvestades teen järelikult Euroopa Kohtule ettepaneku ESS-i apellatsioonkaebus rahuldamata jätta ja mõista Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt temalt välja kohtukulud.

X. Ettepanekud

203. Esitatud põhjendusi arvestades teen Euroopa Kohtule ettepaneku otsustada järgmiselt:

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 13. mai 2015. aasta kohtuotsus Group Nivelles *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Easy Sanitairy Solutions (Duši äravoolurenn) (T-15/13, EU:T:2015:281) osaliselt niivõrd, kuivõrd Üldkohus hindas selle kohtuotsuse punktides 112–133, kas selle toote identifitseerimine, millesse on integreeritud varasem disainilahendus, millele kehtetuks tunnistamise taotluse põhjenduses tuginetakse, on vaidlustatud disainilahenduse uudsuse või eristatavuse hindamiseks asjassepuutuv tegur, ületades selle otsustamisega Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja otsuste õiguspärasuse kontrolli – mis on ette nähtud nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artikli 61 lõikes 2 – piire.

2. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.

3. Mõista kohtukulud kohtuasjas C-361/15 P välja äriühingult Easy Sanitary Solutions BV.

4. Mõista kohtukulud kohtuasjas C-405/15 P välja EUIPO-lt ja jätta selles kohtuasjas menetlusse astunud Ühendkuningriigi kohtukulud tema enda kanda.